

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 44. Ultima sententia in Cosciam pronuntiata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

bat, malle semel mori, quam toties Sæc. XVIII.
lenta morte confici.

A.C. 1731.

§. XLIV.

*Ultima sententia in Cosciam
lata.*

Interim Petruscius & Isoldus criminum participes domesticæ addicebantur custodiæ, & Valerius Locatius bis mille aureis multatus ad quinquennales carceres Urbem veterem abducebatur; ipse vero Cardinalis duo adhuc examina subire coactus est, non alio causæ successu; nisi quod die vigesima octava Septembbris eidem ad sui defensionem certum temporis spatiū esset indulatum, pollicitumque, ut cunctis judicij actis ei communicatis, a custodia liberaretur, dummodo haud amplius fugam attentaret, secus omni dignitate, beneficiis & bonis spoliandus. Initia hac conditione Coscia, abductis excubiis, e Monasterio suo die quarta Octobris progreditur, obtenta, quounque vellet, intra Urbis mænia eundi libertate: Præprimis vero totus in eo erat, ut celebris Advocati ope intra præstitutum terminum causam suam tueretur: Selegit Toppium, cetera Caussidicum suo ævo longe præstantissimum, qui tamen necessariis de-

Tt 4

stitu-

Sæc. XVIII. stitutus documentis labori succubuit
A. C. 1731. Re autem longius protracta Pontificia
adhuc triginta dierum spatum indu-
sit, quo tamen evoluto sententia de
ulteriore mora pronuntiaretur. Huic
termini beneficium in rem suam ve-
suras Coscia, caussæ suæ defensione
commisit Vitagliano Advocato perco-
lebri, qui etiam prolixum edidit sum-
ptum verborum quidem facundia uber-
rimum, sed rationum soliditate jejunum.
Jam nil proprius esse videbatur, quam Co-
sciæ condemnatio: nihilominus Ponto-
fex nominatis Cardinalibus Julie-
ceum, Corsinium, Cibum & Falco-
nerium Purpuratos, necnon Valentianum
& Jacobazzium adjunxit, qui die ve-
gesima octava Aprilis a summo man-
usque ad seram noctem recognitis po-
dicii actis maturam instituerunt con-
sultationem, demum vero unanimi fuf-
fragio pronuntiarunt, judicium de Co-
sciæ Persona remittendum esse Apo-
lico conscientiæ Tribunal, suis vero
beneficiis & cura animarum spoliandum,
ex ejus bonis damna ærario Ponto-
ficio illata reparanda, & simoniacæ
corrasa in pauperes eroganda esse, al-
sui sustentationem relictis duntaxat in
aureorum millibus: Hujus senten-
tia tenorem Fiorelius communicabat sum-
mo Pontifici, qui judicii actis demum
mature

mature discussis, die nona Maij cun- Sæc. XVIII.
 ctos præsatæ Congregationis Cardinales A.C. 1731.
 adesse iussit, eos his verbis allocutus:
vestram sententiam serio examinavimus, &
equissimam esse censemus, executionis vero
modum percipite. His dictis Passerius
 scriptum prælegit hoc tenore: „Car-
 dinalis Coscia, qui regnante Bene-
 dicto XIII. multas pecunias, per ne-
 fas, ac injustas exactiones extorsit,
 Apostolicas literas adulteravit, mu-
 nera & pecunias pro beneficiis acce-
 pit, Pontificis defuncti confidentia
 abusus sese eidem ingratissimum ex-
 hibuit, Apostolica hodierni Pontificis
 mandata contempsit, pluraque alia
 scelera in actis judicii fusius compro-
 bata perpetravit, omnibus beneficiis
 privatus, atque integro decennio
 captus in arce S. Angeli criminum
 suorum poenitentiam agat, & toto illo
 tempore soli Pontifici reservato ana-
 themati subjectus, voce activa & pas-
 siva in S. Comitiis careat, ac tandem
 centies mille aureos Neapolitanæ mo-
 netæ pendat, in pauperes Hungarici
 Regni paræcias distribuendos, Simo-
 niace autem accepta & viginti quin-
 que illa scutorum millia a Negronio
 Thesaurario extorta, pistoribus & Sa-
 ponariis, necnon Pontificio ærario
 ablata unacum expensis restituat..
 Tt 5 Hujus

Sæc. XVII. Hujus sententiæ executio demandata
A.C. 1731. est Cardinali Banchierio, qui eadem
adhuc nocte Cosciam currui suo impo-
situm ad arcem S. Angeli conduci
ravit. Excipitur quidem Coscia
honorifice a Duce Palombara arcis Pre-
fecto, & quamprimum cubiculum
assignatum ingressus fuerat, exclamauit
Hic est requies mea! - altera tamen die
in mensa hæc S. Augustini verba
ignota manu scripta legebantur: *Non
est requies, ubi quæritis eam: quærite quod
quæratis, sed ibi non est, ubi queritis.*
Porro inter tot calamitates nil magis
acerbo dolore afflictum Coscizæ anima
lancinabat, quam quod a fideli
communione per majorem, ut vocantur
excommunicationem abscessus esset, i
qua tamen censura ad potentissimum
Imperatoris preces a Papa liberatus,
ut a reparandis damnis initium peni-
tentia faceret, Firrau Cardinalis hor-
tatu, viginti aureorum millia persoluit.
Denique præfati Cardinales in eadem
Congregatione causam discusserunt
lorum, qui pariter nefariis actibus de-
glutiverant pecuniarum thesauros, quos
fœda auri siti concupiverant. Ex his
ergo alii pecunia mulctati, alii in vi-
cula conjecti, alii exilio & tritemum
supplicio puniti, non pauci dignitas
privati, ac denique omnes pro culpe
merito

merito castigati sunt, exceptis iis, quos Sæc. XVIII.
exagitante facinorum conscientia, fuga A C. 1731.
suppicio eripuit.

§. XLV.

*Controversia Pontificis cum Sardiniae
Rege resuscitata.*

Diurna non minus ac permolesta,
ut supra meminimus, inter Bene-
dictum XII. & Victorem Amadeum <sup>Vide supra
lib. 223.</sup>
Sardiniae Regem controversia agitaba- ^{§. 59.}
tur, quæ tamen beneficiorum nomi-
natione Regi adjudicata, & immuni-
tate Ecclesiastica certis limitibus cir-
cumscripta anno hujus saeculi vigesimo
sesto composita fuit. Nec firma ta-
men erat haec concordia; postquam e-
nim Clemens XII. Pontificium solium
conscenderat, per Prædecessoris sui in-
dulgentiam ingens Sedi Apostolicæ
damnum fuisse illatum ratus, pacta
conventa dissolvere statuit. Hunc in
finem die octava Januarii solemnem
convocavit Purpuratorum Conventum,
in quo oratione habita exponebat, se
intimo animi mærore saepius perpen-
disse, quam ingens jurium suorum de-
trimentum Sedes Apostolica per im-
modicas concessiones Sardis factas effet
perpesta; inde etiam Episcoporum au-
toritatem fuisse imminutam, turbatam

Ec-